

Gözbebeklerim

– Ali ALTINLI · 30 Ocak 2017

Kırılmış hayaller arasında gezinir
Yorgun ayaklarım
Cam kırıklarının inadına...
Acı kahkahalar atarken
Gözlerimin içine baka baka...
Ben boyun büker
Beklerim...
O yüzden gülmeyi unuttu
Çoktandır
Gözbebeklerim...

Ne vakit bir çiçeğe uzansa
Ellerim...
Çekerim ateşe düşen düşler misali
Verecek kimsesi kalmayınca
Yüreğin...
Dalından koparmaya kıyamıyor insan işte
Ellerimi koyup cebime
Belki de yarım yamalak şarkılar söyleyerek
Bugünde sensizliğin bilmem kaçınıcı
Cehennemini yaşıyorum
Saymadığım
Saymadığım....
Çıkarır cebimden
Dudaklarıma
Bir efkar daha eklerim
O yüzden gülmeyi unuttu
Çoktandır
Gözbebeklerim...

Hayal kurmayı
Sessiz sedasız
Fotoğralara bıraktım
Gülümsemeyi düşlerime
Gerisi mi

Öyle işte...
Son gemiyi bekleyen
Ya da son otobüsü
Son treni...
Sabırsız
Heyecansız
Cansız lan işte
Cansız...
İçimde boyun büken bir çocuk
Yeniden koşması umutlara
Sevdalara
İmkansız...
Yılların sonunda
Boşa giden emeklerim...
O yüzden gülmeyi unuttu
Çoktandır
Gözbebeklerim...

Her satırbaşı sonrası
Başlamak tebessüm dolu bir cümleye
Alfabenin canını çıkartarak
Hani olmayınca olmuyor
Diyerek feryat ederken kalem
Kendini paralarken kağıt
Gecenin en berbat zamanı
Cama vuran yağmur tanesi
Ben geldim deyişinin özlemiyle
Dilime dolan o bakir küfürler...
Sonra...
Sonrası o bildik sahne...
Koynuma giren yalnızlığın
O çekilmez varlığı
Kapanırken gözkapaklarım
Ağır ağır
Bir daha açılmasın diyerek
Piç olan dileklerim...
O yüzden gülmeyi unuttu
Çoktandır
Gözbebeklerim...

Ali ALTINLI – 30.01.2017

Saat:23:15